

[Bolvig]

Henvi- ning til samtale er en virkelig god ny- skabelse til glæde for de arbejdssøgende og for mange af de arbejdsgivere, som ofte har beklaget sig over arbejdsformidlingens assi- stance. På samme måde med den mulighed, der vil blive givet de ledige, der har forladt et længerevarende arbejdsforhold for selv at undersøge mulighederne for beskæftigelse uden vægtringstrussel.

Det radikale venstre finder det udmærket, at primærkommunerne bliver direkte repræ- senteret i arbejdsmarkedsnævnene, og kan godkende, at der sker en begrænsning af an- tallet af amtslige repræsentanter.

Som man kan forstå af mine bemærknin- ger, kan ministeren ikke klage over det radi- kale venstres meget beredvillige indstilling, men derfor håber jeg også, at ministeren vil være positiv, når jeg foreslår ham at forhindre den begyndende regionalisering. Da lo- ven i sin tid blev vedtaget, levede vi i en tid, da mange troede på centraliseringens store velsignelse. Heldigvis har de fleste fået øjne- ne op for, at denne indstilling er aldeles forkert, ja, endog mange socialdemokrater taler om de mindre enheders fordel.

Jeg kan ikke få øje på regionaliseringens goder. Den ansvarlige ledelse vil være place- ret længere væk end nu. Ansvarsområdet i afdelingskontorerne vil ikke blive det samme. Servicen vil blive forringet, og de personlige kontakter til erhvervslivet og offentlige myn- digheder, som i provinsbyerne er af så stor betydning, vil blive svækket. Har jeg ret, når jeg hævder, at tilsynet med kasserne, godken- delse af lærekontrakter, bevillinger af beløb til beskæftigelsesforanstaltninger og samar- bejde med kommunerne om anvendelse af de særlige beløb til ungdomsarbejdsløshedsbe- kæmpelse fremover vil blive administreret, i det mindste delvis, af de nye, kostbare super- regionscentre?

Vi har mange steder set de såkaldte forde- le ved regionaliseringen, f. eks. inden for fa- brikstilsyn og toldvæsen. Igen vil man styrke de store byer på de mindres bekostning. Hvorfor skal de store samfund med vold og magt gøres større? Det er økonomisk og po- litisk vigtigt med en lokal administration. Det har man indset i Sverige, hvor man nu forlader en central arbejdsformidling til for- del for en decentral. Det ville være langt klo- gere, hvis vi i stedet gik den modsatte vej og

opdelte landet i flere arbejdsformidlingsom- råder end nu.

Jeg har ved flere debatter her i tinget slået til lyd for, at arbejdsformidlingen er under- forsynet med medarbejdere. Så det er let at svare hr. Melchior: der er ikke nok persona- le. AF blev oprettet i højkonjunkturtid og har slet ikke kræfter til at påtage sig de op- gaver, tiden stiller. Det er essentielt, at med- arbejderne kan give de arbejdssøgende en personlig service, stive dem af og sikre den rette mand eller kvinde det rette job. Det er af stor betydning, at der skabes personlige kontakter mellem den enkelte AF- medarbejder, den enkelte arbejdssøgende og den enkelte arbejdsgiver, hvorfor jeg håber, at ministeren vil kæmpe for en udbygning af arbejdsformidlingen.

AF kan ikke skaffe ret mange flere job, men de burde kunne give en bedre formid- ling til gavn for den enkelte og samfundet. Afskaf dog det overflødige kontrolarbejde! Er det nødvendigt med en kontrolstempling hver 14. dag? Hvis en arbejdsledig vil udnyt- te systemet, hindrer et hver anden uges besøg i formidlingen det ikke. Han kan stadig byg- ge huse, foretage reparationer eller tage et næste 12 dages ferieophold på Mallorca, hvis han ønsker det. Afskaf alt det unødvendige kontrolarbejde. Lad AFs medarbejdere, der på grund af den midlertidige § 107 har levet i uvished i 7 år, beskæftige sig med det væ- sentlige: den menneskevenlige kontaktsøgen- de arbejdsformidling.

Honoré (KrF):

Kristeligt folkeparti melder sig i rækken af partier, der er positive over for dette forslags grundtanker. Vi har altid været tilhængere af arbejdsformidlingen, også af, at den fik no- get mere personale, så den bedre kunne klare sine store arbejdsopgaver. Men vi er også tilhængere af, at arbejdsløshedskasserne del- tager på en eller anden måde i arbejdsanvis- ningen. Her må jeg dog tilføje, at dette sik- kert kan ske på forskellig måde, og at der bliver noget hovedbrud med, hvordan man nøjere skal regulere forholdet mellem ar- bejdsløshedskassernes formidling og arbejds- formidlingen. Jeg vil også gerne ligesom hr. Bolvig have uddybet hr. Kaj Westergårds betænkeligheder ved den foreslåede nyord- ning.